

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Β α σ ι λ έ ο υ Γ. Ἀ τ έ σ η, μητροπολίτου πρώην Λήμνου (†), *Βιογραφικά σημειώματα Ἀρχιερέων Μητροπόλεων τινων τῆς Βορείου Ἑλλάδος*, σσ. 7-45 καὶ 249-278.

Πρόκειται περὶ πολυτίμων διὰ τὴν ἐπισκοπικὴν ἱστορίαν βιογραφικῶν σημειωμάτων — εἰς τὰ ὅποια περιέχονται καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα περὶ τῶν ἱερῶν τῶν μητροπόλεων — τῶν μητροπολιτῶν: Ἀδριανουπόλεως, Ἀλεξανδρουπόλεως, Βερροίας καὶ Ναούσης, Γρεβενῶν, Διδυμοτείχου-Ὀρεστιάδος, Δρυϊνουπόλεως-Παγωνιανῆς (Κονίτσης), Ἐλασσάνος, Θεσσαλονίκης, Ἱερισσοῦ-Ἀγίου Ὀρους-Ἀρδαμερίου, Κασσανδρείας, Λαγκαδᾶ, Μαρωνείας, Νευροκοπίου.

Μ ά ρ κ ο υ Α. Σ ι ώ τ ο υ, ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ ἐρμηνεία τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρους Ὀμιλίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι σήμερον*, σσ. 46-79, 279-316, 427-458 καὶ 749-778.

Ὁ σ., ἀσχολούμενος σοβαρῶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μὲ τὴν μελέτην καὶ ἐρμηνείαν τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρους Ὀμιλίας, δίδει εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην τοῦ μίαν κριτικὴν ἐπισκόπησιν καὶ θεολογικὴν θεώρησιν ὄλων τῶν σχετικῶν ἔργων τῆς σχετικῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας, ἐκδοθέντων ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερον.

Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Π. Χ α σ τ ο ὄ π η, Καθηγητοῦ ἐν τῷ Παν/μῳ Ἀθηνῶν, *Χαρακτήρ τῆς ἐν τῇ Ἀλεξανδρινῇ Βίβλῳ μεταφράσεως τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ*, σσ. 80-126.

Φιλολογικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς ἀλεξανδρινῆς Βίβλου καὶ συγκεκριμένως τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Μασωριτικὸν κείμενον. Ἡ μελέτη πλουτίζεται διὰ παραδειγμάτων τῆς συστηματικῆς ἐξετάσεως τῶν παρατηρουμένων διαφορῶν, ἥτις Παραλείψεις, Προσθηκῶν, Μεταθέσεων, Μετασχηματισμῶν καὶ Ἀντικαταστάσεων.

Σ ά β β α Χ ρ. Ἀ γ ο υ ρ ί δ η, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἐνώχ Β' ἢ Τὸ βιβλίον τῶν μυστικῶν τοῦ Ἐνώχ (Σλαβονικὸς Ἐνώχ)*, σσ. 127-160.

Μετὰ τὴν σύντομον ἐξέτασιν τῶν φιλολογικῶν προβλημάτων τοῦ ἀποκρύφου αὐτοῦ βιβλίου, δίδεται τὸ κείμενον του εἰς ρέουσιν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, μετὰ κριτικῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρμηνευτικῶν σχολίων.

Ε ὄ α γ γ έ λ ο υ Δ. Θ ε ο δ ῶ ρ ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ λειτουργικὴ κίνησις τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ τῶν Προτεσταντῶν*, σσ. 161-173.

Ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ θεώρησις τῆς λεγομένης («λειτουργικῆς κινήσεως»), ὡς αὕτη παρουσιάζεται εἰς ὅλην τὴν Χριστιανικὴν Οἰκουμένην καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ Ρωμαιοκαθολικῷ καὶ Προτεσταντικῷ χώρῳ.

Θεοδωρήτου Πολυζωγούλου, Ἀρχιμ., *Ἡ Ἀνθρωπολογία τοῦ Διαδόχου Φωτικῆς*, σσ. 174-221.

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀποτελεῖ συνέχειαν ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν προηγούμενον Τόμον τῆς Θεολογίας (NE, 1984), καὶ ὁ σ. ἐνταῦθα ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀνθρωπολογίαν τοῦ Ἱεροῦ Πατρὸς. Τὸ θέμα ἀναπτύσσεται εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια: α) Ἡ Σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ οἰκειοποίησις τῆς σωτηρίας, β) Ἐσχατολογία καὶ γ) Συμπεράσματα.

Ἀθηναγόρου Ζακοπούλου, Ἀρχιμ., *Ἡ φύσις τῆς ψυχῆς εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Ἀπ. Παύλου*, σσ. 222-237.

Μία περιεκτικὴ μελέτη περὶ τῆς ἰδέας τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον μὲ ἀναφορὰν καὶ εἰς συγχρόνους ἐρευνητάς.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Παρσισμός*, σσ. 317-363.

Ἱστορικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα εἰς δύο μέρη α) τὴν ἱστορίαν τοῦ Παρσισμοῦ καὶ β) τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν του. Ἐν τέλει παρέχονται 16 ἐκλεκταὶ περικοπαὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς βίβλου τῶν Παρσιστών Ἀβέστα.

Σάββα Χρ. Ἀγουρίδη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Διαθήκη Ἀβραάμ*, σσ. 364-375.

Μετά τινα σύντομα εἰσαγωγικά, δημοσιεύεται ὡς «κατασκευαστικὸς λόγος» νεοελληνικὴ ἀπόδοσις τῆς ἀποκρύφου «Διαθήκης Ἀβραάμ», ἐκ χειρογράφου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σπάρτης.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ καταπολέμησις τῶν κακοδοξιῶν ὡς παράγων τῶν λειτουργικῶν ἐξελίξεων*, σσ. 376-384.

Σύντομος λειτουργικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται δειγματοληπτικῶς τινὰ σημεῖα, ὅπου γίνεται φανερόν ὅτι εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀποκρυστάλλωσιν πολλῶν πτυχῶν τῆς λατρείας συνετέλεσεν, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ τὸ αἶτημα τῆς δι' αὐτῆς καταπολεμήσεως τῶν αἱρέσεων καὶ κακοδοξιῶν.

Γεωργίου Διον. Δράγα, *Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Μυσταγωγίαν τοῦ ἁγ. Μαξίμου*, σσ. 385-403.

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ὁ σ. παρουσιάζει τὴν Ἐκκλησιολογίαν τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ ὑπὸ τὰς ἐξῆς ἐνόητας: Τὸ πρόβλημα καὶ ἡ Ὁρθόδοξος θεώρησις, Ἡ Μυσταγωγία τοῦ ἁγ. Μαξίμου, Ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ, Ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τοῦ κόσμου, Ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου, Ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τοῦ ἀνθρώπου, Ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τῆς ψυχῆς, Ἡ Βίβλος ὡς εἰκὼν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ὁ κόσμος, ὁ ἀνθρώπος καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἐπίλογος.

Βασιλείου Γ. Ἀτέση, Μητροπολίτου πρῶην Λήμνου (†), *Εὐβοεῖς ἀρχιερεῖς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησίᾳ*, σσ. 409-426.

Πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας ἐργασίας τοῦ ἀειμνήστου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός,

δημοσιευομένης ἐκ τῶν καταλοίπων αὐτοῦ, καὶ διαπραγματευομένης περὶ τῶν Σεβασμιω-
τάτων Μητροπολιτῶν τῶν ἐξ Εὐβοίας καταγομένων, διακονούντων δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας
μας τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον
τῆς Γενέσεως*, σσ. 459-503.

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη περὶ τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἐξετάζουσα τὰ
περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὸν φιλολογικὸν χαρακτῆρα, τὴν ἱστο-
ρικὴν ἀξιοπιστίαν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα τοῦ βιβλίου, τὴν θέσιν του ἐν τῇ χρι-
στιανικῇ σημασίᾳ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου του.

Σάββα Χρ. Ἀγουρίδη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ ἐρμηνεία τῶν
Ἀγίων Γραφῶν καὶ ἡ νεοελληνικὴ θεολογικὴ πραγματικότητα*, σσ. 504-518.

Δημόσιον μάθημα τοῦ σ. εἰς αἰθουσαν τῶν Ἀθηνῶν περὶ τῶν προβλημάτων τοῦ
ὀρθοδόξου ἐρμηνευτοῦ εἰς τὸν νεοελληνικὸν χῶρον.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Λειτουργικὰ
στοιχεῖα ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου*, σσ. 519-528.

Λειτουργικὴ ἀνάγνωσις καὶ ἐξέτασις τῶν ἔργων τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, εἰς τὰ ὅποια
προβάλλεται τόσον ὁ ἑορτασμὸς τῆς Κυριακῆς ὅσον καὶ ἡ τελεσιουργία καὶ συνοπτικὴ
θεολογία τῶν ἱερῶν μυστηρίων τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Βασ. Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογ. Σχολῆς Χάλκης, *Ἡ ἱεραποστολικὴ
δραῖσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀρχῶν τῶν ἁγίων Κυ-
ρίλλου καὶ Μεθοδίου εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀλλαχοῦ*, σσ. 529-550.

Ἱστορικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὴν καθόλου ἱεραποστολικὴν δραῖσιν τοῦ Οἰκουμενι-
κοῦ Πατριαρχείου, ἐξαπλουμένην εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ ἀλλαχοῦ, κατὰ τε τοὺς
βυζαντινοὺς χρόνους καὶ μετέπειτα, μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ἀθανασίου Παπαῦ, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως, *Ὁ Σακελλάριος Α. Μαγκλῆς
καὶ τὰ εἰς τὸν ἱερόν Ναόν ἁγ. Τριάδος Πέραν ἔργα αὐτοῦ*, σσ. 551-598.

Ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἐξέτασις τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων τοῦ ζωγράφου καὶ
ἀγιογράφου Σακελλαρίου Μαγκλῆ (1844-1886) καὶ συγκεκριμένως τῶν εἰς τὴν Ἁγίαν
Τριάδα τοῦ Πέραν ἱστορηθέντων (μετὰ 18 πινάκων).

Wolfart Pannenberg, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Μονάχου, *Ὁ Χριστιανισμὸς
ὡς οἰκουμενικὴ θρησκεία*, σσ. 599-610.

Θεολογικὴ μελέτη ἐξαίρουσα τὴν παγκόσμιον οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ
τὴν προοπτικὴν καὶ τὴν ἐλπίδα μιᾶς οἰκουμενικῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐνότητος τῆς
Ἐκκλησίας.

Εὐαγγέλου Μαντζουνέα, Πρωτοπρεσβυτέρου, δ.Ν., *Υἱοθεσία*, σσ. 611-633.

Νομοκανονικὴ μελέτη ἐξετάζουσα τὰ προβλήματα καὶ τὰς προϋποθέσεις υἱοθεσίας,
κατὰ τε τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ σύγχρονον ἀστικὸν δίκαιον. Ἐν Ἐπιμέτρῳ δημοσιεύονται

δύο ἱεραὶ ἀκολουθίαι (μία παλαιὰ καὶ μία νεωτέρα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παλαιῶν συνταχθεῖσα) τῆς υἱοθεσίας.

Σ π υ ρ. Δ. Κ ο ν τ ο γ ι ά ν η, Μ. Th., Βοηθοῦ ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Συμπληρωματικὴ σημείωσις*, σσ. 634-638.

Πρόκειται περὶ συμπλήρωσεως, βάσει νεωτέρων στοιχείων, τῆς παλαιότερας μελέτης τοῦ σ., δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Θεολογία» (τ. ΝΔ', 1983, 868-883), καὶ ἀφορώσης εἰς ἀνώνυμον ἐκ Κρήτης παῖδα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μαρτυρησάντα κατ' Ἰούλιον τοῦ 1810.

Ἰ ω ά ν ν ο υ Ν. Κ α ρ μ ῖ ρ η, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν-Ἀκαδημαϊκοῦ, *Περὶ τὸ πρόβλημα τῆς λεγομένης «Λουκαρείου» Ὁμολογίας*, σσ. 657-693.

Ὁ σ., πενήντα σχεδὸν ἔτη μετὰ τὴν πρώτην περὶ τὸ θέμα ἐνασχόλησίν του, ἐπανέρχεται εἰς τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον τῆς προσωπικότητος τοῦ Κυρίλλου Λουκάρεως καὶ ἐπιχειρεῖ νέαν προσέγγισιν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ αἰνίγματος. Μετὰ τινὰ Προλεγόμενα, ἐκθέτει τὰ κατὰ τὸν Κύριλλον καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδοθεῖσαν Ὁμολογίαν, ἐξετάζει διὰ μακρῶν τὸ θεολογικὸν περιεχόμενον τῆς «Λουκαρείου» Ὁμολογίας καὶ κατακλείει διὰ τῶν συμπερασματικῶν Ἐπιλεγομένων περὶ τοῦ ψευδεπιγράφου καὶ «συνεργασίᾳ πολλῶν λογίων» γραφέντος κειμένου τῆς Ὁμολογίας.

Γ ε ρ α σ. Ἰ. Κ ο ν ι δ ά ρ η, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ «Λειτουργημα» = AMT*, σσ. 694-748 (συνεχίζεται).

Ὁ σ. ἐπιχειρεῖ μετάφρασιν καὶ κριτικὴν θεώρησιν ἐξ ἐπόψεως ἀρχαίας καθολικῆς ἢ Καθολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Γ' Κειμένου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Τὸ κείμενον ἀποτελεῖ Εἰσήγησιν εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ Π.Σ.Ε. διὰ τὰ 3 κείμενα (Βάπτισμα — Θ. Εὐχαριστία — Λειτουργημα) καὶ Συμβολὴν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Διάλογον τῆς Ἀληθείας καὶ τὰς ἐρεῦνας περὶ τοῦ ἀρχεγόνου Πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰ ω ά ν ν ο υ Ὁ ρ. Κ α λ ο γ ή ρ ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου, *Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κειμένων τῆς Lima ἐπὶ μέρου κειμένου: Βάπτισμα*, σσ. 779-799.

Ὁ σ., ὅστις συμμετεῖχεν ὡς μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς μελέτης τῶν Τριῶν κειμένων τῆς Lima, ἐκθέτει ἐναῦθα λεπτομερῶς τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς κρίσεις του (θετικὰς καὶ ἀρνητικὰς), διὰ τὸ τρίτον ἐκ τῶν κειμένων, ἥτοι περὶ τοῦ Βαπτίσματος. Ἐν τέλει, ἐν εἴδει Παραρτήματος, δημοσιεύει μετάφρασιν σχετικοῦ κειμένου τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Jean M. R. Tillard, περὶ τῆς πιστότητος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν «πίστιν τῶν Πατέρων».

Ε ὕ α γ γ έ λ ο υ Δ. Θ ε ο δ ώ ρ ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Βιβλικὴ θεολογία καὶ Λειτουργικὴ*, σσ. 800-817.

Τὸ μελέτημα τοῦτο ἀποτελεῖ λεπτομερῆ ἀναίρεσιν τῶν θέσεων τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σάββα Ἀγουρίδη, περιλαμβανομένων ἐν ἄρθρω-μαθήματι, δημοσιευθέντι ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐρμηνεία τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ ἡ νεοελληνικὴ θεολογικὴ πραγματικότης» («Θεολογία» ΝΣΤ', 1985, 504-518) καὶ ἀφορώσων εἰς τὸν κλάδον τῆς Λειτουργικῆς.

Gerhard Sauter, (μετάφρ. Καθηγ. κ. Μέγα Φαράντου), «Πίστις» καὶ «πρᾶξις» εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ Martin Luther, σσ. 818-829.

Θεολογικὴ ἐξέτασις τῆς συναφείας πιστεῦν καὶ πράττειν εἰς τὴν ὅλην θεολογίαν τοῦ Λουθήρου, ἡ ὁποία καλεῖ πρὸς ἐλπίδα δι' ὑπέρβασιν τῶν δυσκολιῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πράξεως εἰς τοὺς καιροὺς μας.

Τάσου Ἀθ. Γριτσοπούλου, δ. Φ., 'Ο ἀντικληρικὸς Κοραῆς (ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τὸν πρωτοψάλτην Σμύρνης Δημ. Λῶτον), σσ. 830-877.

Θεολογικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα καὶ προσεγγίζουσα τὰς ἀντικληρικὰς θέσεις τοῦ Κοραῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιστολῶν του πρὸς τὸν πρωτοψάλτην Σμύρνης Δημ. Λῶτον, μετὰ διὰθεσιν ἐρμηνείας τῆς ἐχθρικῆς του στάσεως ἔναντι τῶν κληρικῶν (καὶ ὄχι τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς θρησκείας) ἐκ λόγων μᾶλλον ψυχολογικῶν.

Joseph Seifert, 'Ο Κάντ καὶ ὁ Μπρεντάνο ἔναντι τοῦ Ἀνσέλμου Καντερβουργίας καὶ τοῦ Καρτεσιῶ. Ἀντιγινῶμαι ἐπὶ τοῦ ὄντολογικοῦ ἐπιχειρήματος, σσ. 878-905.

Εἰς τὴν ὄντολογικὴν αὐτὴν μελέτην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διάλεξιν τοῦ συγγραφέως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τῆς Βιέννης τοῦ 1982, ὁ σ. πραγματεύεται τὰς διαφορετικὰς ἀπόψεις, ὡς πρὸς τὴν φιλοσοφικὴν ἀπόδειξιν τῆς υπάρξεως τοῦ Θεοῦ, κατὰ τοὺς φιλοσόφους Κάντ καὶ Μπρεντάνο, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς θέσεις τῶν Ἀνσέλμου Καντερβουργίας καὶ Καρτεσιῶ.

Ἰωάννου Ἡλ. Βολανάκη, δ. Θ., Παλαιοχριστιανικὴ βασιλικὴ Καλάθου Ρόδου, σσ. 906-927.

Ἀρχαιολογικὴ μελέτη περὶ τῆς ἀγνώστου παλαιοχριστ. βασιλικῆς Καλάθου Ρόδου (μετὰ διπλοῦ νάρθηκος, αἰθρίου, βαπτιστηρίου κλπ.), ἥτις ἀπεκαλύφθη προσφάτως κατὰ τὴν διάρκειαν δοκιμαστικῶν ἀνασκαφικῶν ἐρευνῶν (8 πλάκες + 3 εἰκόνες).